

wõtsime tedda hallastuse parrast wašto, an-
sime temmale süa ja jua, et pididi meie jure
jama; agga ta kaduſ jälle ärra, et Wenne
rahwale arro wia miſ temma ſiin kuulnud
ja näinud ja kuida kõige ennemine meile kahjo
woib teha. Temma on ſiis üks Wennema
pioon ehk ſallaja kuulja ja nõuan, et temma
peab raſket ſurma ſurrema!"

Kolmas kaebaja aſtuſ ette ja ütles: „Siin
on weel üks wenne pealik, keſ minno käeſt
ladal kaſ hobbuſt oſtiſ ja minnule waſſega
ſeggatud kuld rahha andiſ ja nõuan, et tem-
ma peab trahwitud ſama!"

„Meie olleme nende kolme kaebaja ſuust
kuulnud,“ ütles Kahn, „miſ ſüüd nemmad tei-
nud“ ja käskiſ need wangid ette tua ja ütles:

„Selle pühha warreſe, ſelle tänna päewäſe
jummalä nimmel wannume meie, et meie mitte
enne mahha ei iſtu, egga rahho ei anna, kui
meie kaebajad olleme rahhule ſulgenud ja wan-
gid omma õiguſt kätte ſanud!"

Need wiis eſſimeſt tunniſtaſid kül, et nem-
mad Sirkeſſi ſugguſt, agga Muſko linna kohto

läbbi wäggise Wenne wäe teniſtuſſe on ſun-
nitud ſanud.

„Üks kinni püütud lind“, koſtiſ Kahn, kui
ta piſſut lahti ja mahti ſaab, lennab jälle
omma ſündind metsa ſiſſe!"

Kõik ümber ſeiſjad jäid waid ja ootſid
wiimſe oſuſe peäle.

Nüüd ütles Kahn: „Pühha olgo meie war-
reſ, keſ omma walguſt meie peale wälja wal-
lanud! Hundid ei wehkle mitte hundidega, nen-
da ei pea Sirkeſſid ka mitte Sirkeſſidega wehkl-
lema. Need innimeſſed, keſ omma wendade
wašto ſõddiwad, et neid orjakiſ teha, nende
peale tulgo ſurm! Eaſ? Muſko rahwa peale
kõik willetſuſ tulla, miſ ial ma peal wõib
olla, nende rukkid põldo rikkuda ja kõik wilja
äwõtada ja muſt katk neid ſurmata. Ja teie,
keſ nende nõuſ ollete olnud, peate wahhe teiwa
otſa aetud ſama ja meie kohto mõiſtmine peab
neid, kui kõige kangem kõue mürritamine
ärra purruſtama!"

Nüüd todi ſe eſſimene Wenne pealik ette
ja Kahn ütles ſellele temma trahwi ette: „Tem-